

bedsmænd, og som væsentligt ikke have Andet at gjøre end at føre deres Kassebog, indsende de indkomne Intrader til Regjeringen, og at afholde deraf de Udgifter, som de directe eller indirecte faae Ordre til. Disse Mand udgjøre en meget bethdelig Deel af Statsembedsmændene. De maae afflutte deres Bøger den 31te Marts, og, at de gjøre det, er Noget, der følger af sig selv, saavel som at de ere istand til hvilken som helst Dag at opgjøre deres Kasse. Der er Intet iveien derfor; det er saaledes og bør være saaledes. Men naar den ærede Rigsdagsmand førte sine Betragtninger videre, da indsaae han selv, saavidt jeg forstod ham, at der er en anden Slags Kasseembedsmænd, nemlig de, der ere mere eller mindre Disponenter, eller de, der alene ere Disponenter. Der komme vi til den egentlige Kjerne i Spørgsmaalet. Den, der kan disponere over Statens Midler, enten det nu er en local Embedsmand eller Regjeringen selv — thi det overveiende Antal Dispositioner skeer jo fra Regjeringen —, han maa komme til at gjøre sig et Overslag og danne sig en Forestilling om, hvormange Penge der af dem, der ere bevilgede ham, kan ved Finantsaarets Slutning henstaae saaledes, at de kunne blive betalte af de bevilgede Summer. Nu har den ærede Rigsdagsmand meent, at det var Noget, som man maatte kunne gjøre op i 4 à 6 Uger. Dertil vil jeg svare: i mange Tilfælde kan man gjøre det, men den 31te Marts kan man ikke sige, hvad man først vil kunne vide 4 à 6 Uger efter. Naar man vil stille den Fordring til Disponenten, at han den 31te Marts skal kunne sige, hvormeget der endnu vil behøves til Finantsaarets Udgifter, stiller man en Fordring til ham, der er umulig. Jeg paastaar, at det er en Umulighed, naar Arbejderne have et nogenlunde stort Omfang (Tscherning: Og jeg det Modsatte!); men det er ganske vist, at de allerfleste af de Udgifter, der ventes, i Løbet af nogle faa Uger vilde kunne opgives. Dog maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at fordi de fleste Udgifter kunne afgjøres inden denne Tid, lader det sig dog ikke gjøre med dem alle, og der komme vi til det Punkt, der, forekommer det mig, ligger saa overmaade dunkelt for Mange, nemlig, hvad der egentlig

hører Finantsaaret til; idetmindste er det forekommet mig, at naar jeg har hørt forskjellige ærede Medlemmer udtale sig derom, har der været ikke liden Nuance i Ansuelserne derom, og jeg troer, at Sagen ingenlunde er bragt til fuldkommen Klarhed. Det forekommer mig deels ved at høre Udtalelserne her i Salen, og deels ved at følge med Forhandlingerne i tidligere Sessioner her i Rigsdagen, at man igjennem Finantsloven har nærmet sig meget til den Anskuelse, at det, der hører Finantsaaret til, er Betalingen for de Ydelsler og Tjenester, som ere præsterede i Løbet af Aaret; men jeg vil da gjøre opmærksom paa, at naar dette er Tilfældet, kan man ikke slutte saaa tidligt; thi dersom man skal betale Ydelsler og Tjenester, der ere præsterede i Finantsaaret, inden kort Tid efter sammes Udløb, kommer man i saaa Tilfælde til at gjøre sig skyldig i en Modsigelse, idet en stor Mængde Ydelsler, der ere præsterede i Finantsaarets Løb, efter Sagens Natur først kan komme til Betaling og først kommer til Betaling lang Tid efter, undertiden endog saa meget længe efter. Ja, der vil blive Poster staaende tilbage af den Bestaafenhed, at de ikke vilde komme til Afgjørelse, førend Præscriptionstiden er forbi, altsaa her i Landet 20 Aar efter. Derfor har man ogsaa i de Lande, hvor man har fastholdt nogenlunde skarpt denne Grundsætning, forlænget sin Finantsperiode ud igjennem flere Aar, og i Belgien, hvor man har et nyt Regnskabsvæsen, der er reformeret i de senere Aar, affluttet Regnskabet først efter 5 Aars Forløb; og i Forbindelse dermed er der en Lov, som siger, at Præscription er tilstede efter 5 Aars Forløb. Jeg vilde, mine Herrer, kunne nævne Tusinder af Exempler af den Slags, hvor Tjenester, der ere ydede i Finantsaarets Løb, først kunne blive berigtigede aareviis efter. Naar altsaa dette er Tilfældet, kommer det modsatte System frem, som imidlertid er erkjendt for ikke at være hensigtsmæssigt. Man kunde da f. Ex. som Nationalbanken sige: Vi bryde os ikke det Mindste om de i Aarets Løb præsterede Tjenester og Ydelsler; vi afflutte Bankaaret den 31te Juli, og Alt, hvad der er kommet ind og gaaet ud i Bankaarets Løb, er dermed afgjort, og Bankens Udbytte beregnes derefter. Denne